

۱۸۶، ۱۸۷

۵۱- بحرینه (۲): (درس ۱۶، دین و زندگی ۲، صفحه ۱۸۶)

حدیث قدسی «ای فرزند آدم، این مخلوقات را بیاورد آفریدم و تو را بیاوردم» بیانگر «ساخت ارزش خود و تقویت خود به بهای اندک» به عنوان یکی از راه های تقویت عزت نفس است. زیرا به ارزش و کرامت و منزلت انسان تر در خدا شده دارد.

۵۲- بحرینه (۳): (درس ۱، دین و زندگی ۲، صفحه ۶، ۱۰)

مطابق سؤال اندیشه و تحقیق، بیت «مرد خردمند هنر پیشه را / عمر دو بایست در این روزگار / تا به یکی تجربه آسوختن / با دیگران تجربه ببردن به کار»، اشاره به نیاز کشف راه درست زندگی به عنوان یکی ازغدغهاست. در این انسان فکر و خردمند دارد. ~~نیاز به چگونه زیستن از آن جهت~~ (غدغهاست) در این است که انسان یک بار به دنیا می آید و تنها یک بار زندگی را تجربه می کند. راه درست زندگی و انجام عمل صالح و سفارش به حق و صبر بر این خروج از آلف عمر، در آیه «وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفْرٌ خُسِرٌ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ» است. ~~پس~~ سوئند به زمان، همانا انسان در میان است، جز کسانی که ایمان آوردند و کارهای نیک انجام دادند و به حق و صبر سفارش کردند. ~~تأکید شده است.~~

۵۳- بحرینه (۲): (درس ۲، دین و زندگی ۱، صفحه ۲۸)

رو مانع ~~از~~ انسان به سوی هدف زندگی و تقرب خدا، که قرآن کریم دعوت می نماید، نفس (ماره) عامل دوری و شیطان (عامل بی رویی) است. این دو عوامل سقوط و تها و دور ماندن از هدف هستند.

۵۴- بحرینه (۳): (درس ۵، دین و زندگی ۳، صفحه ۵۸)

اعتقاد به خداوند حکیم که تدبیران چون است و به علت علم و قدرت بی پایان احتمال ~~بنا بر~~ آن نمی رود، به انسان اطمینان می بخشد که کسی چون ناخواهی دارد که هوای غرق نمی شود. این مفهوم در آیه

«إِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ الشَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَرُدَّهَا وَ لَيْتَ زَالِمًا إِنْ أَمْسَكَهَا مِنْ أَخْذٍ مِنْ جَدِّهِ :
همانکه خداوند نگه می‌دارد آسمان‌ها و زمین را از اینکه نابود شوند؛ و اگر نخواهند نابود شوند، کسی
نمی‌تواند آنها را حفظ کند، مگر خود خداوند.» زکریا ۲۰

۵۵- گزینہ (۳) : (درس ۲۷، دین و زندگی ۳، صفحہ ۲۰، ۱۹، ۱۱)

اینکه «تمام موجودات، وجود خود را از خداوند می‌گیرند»، یعنی خداوند به موجودات هستی بخش می‌کند.
اسرار به توحید و خالصت دلد. بین با آیه «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ» مرتبط است. زیرا
نور به معنای سبب میدانی و آشکارایی است. : خداوند نور آسمان‌ها و زمین است.

بی‌همانی خداوند، یگانگی او و شریک نداشتن او به مفهوم اصل اساسی توحید است که در آیه
«وَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ» و در این ادویه همانی نسبت «تا کی شده است»

۵۶- گزینہ (۱) : (درس ۵، دین و زندگی ۱، صفحہ ۵۶، ۵۷)

عدلیگی از صفات الهی است. خداوند عادل است و نیکوکاران را با بدکاران برابر قرار نمی‌دهد؛ از این رو، خداوند
وعده داده است که هر کس را به آنچه استحقاق دارد برساند و حق کسی را ضایع نکند. اگر چنین دیگری نباشد، که ظالم
را به مجازات و عقابش برساند و حق مظلوم را بستاند، بر نظام عادلانه خداوند ایراد وارد می‌شود. مفهوم
ضرورت معاد بر اساس عدل الهی در آیه «... أَمْ نُجَعِلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ : آیا متقین را مانند ناپاکان و
بدکاران قرار خواهیم داد؟» آمده است.

۵۷- گزینہ (۱) : (درس ۸، دین و زندگی ۱، صفحہ ۹۰، ۹۱)

مطابق سؤال اندیشه و تحقیق، پیامبر اکرم (ص) فرمود: «الدُّنْيَا مَنْرُوعَةٌ الْآخِرَةُ» یعنی سرنوبت ابدی
انسان‌ها بر اساس اعمال آن‌ها در دنیا تعیین می‌شود. پس لازم است در این دنیا در مسیر قدم بگذاریم که
موقفیت آن حتمی باشد و سرانجام و آخرتی آباد را بر این مارتیم بنیند.

دلیل نادرستی گزینہ (۲) : دل، بهترین و مناسب‌ترین زمین برای کسب محصول آخرت است (نه دنیا).

۵۸ - مجریسه (۱) : (درس ۱ ، دین و زندگی ۳ ، صفحه ۱۰ و ۱۱)

انسان ها آنگاه دائماً سایه لطف و رحمت خدا را احساس می کنند و خود را نیازمند عنایات و مهربانی او می دانند. هر چه معرفت انسان به خود و ارتباطش با خدا بیشتر شود، نیاز به او را بیشتر احساس و محزونتر خدا را بیشتر ابراز می کند. برای همین است که پیامبر کریم ما دعا فرمود: « اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا : خدایا مرا چشم به هم زدنی به خودم واگذار. » از این رو موعودات دائماً با زبان حال، نه شیوه های عرض نیاز می کنند. « ما همه تیران ولی شیر علم / جمله مان از باد باشد دم به دم ».

۵۹ - مجریسه (۳) : (درس ۳ ، دین و زندگی ۳ ، صفحه ۳۴)

در آیه « وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُعِذُّ بِاللهِ عَلَىٰ خُرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ ذَلِكُمْ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ : از مردم کسی هست که خدا را بربک جانب و کناره اس [تنها به زبان و هفتاد و هفتاد و آسودگی] عبادت و بندگی می کند، پس اگر خیرین به او رسد، دگر به آن آرام می گیرد و اگر بلائی به او رسد، از خدا رویگردان می شود. او در دنیا و آخرت [هر دو]، زیان می بیند؛ این همان زیان آشکار است. » ، افرادی که خدا را از روی ترس می پرستند، به سزویست شوم زیانگوار در دنیا و آخرت دچار می شوند.

۶۰ - مجریسه (۲) : (درس ۶ ، دین و زندگی ۳ ، صفحه ۷۰ و ۷۱)

هویت و شخصیت انسان ها با ابتلائات معاشیه می شود و شناخته می گردد. از این رو که حکیمین حادثه شتر و خنجر که پیرامون ما رخ می دهد، امتحانی برای ماست تا روشن شود که ما نسبت به آن حادثه چه تصمیم می گیریم و چگونه عمل می کنیم. سفت امتحان و ابتلاء در آیه « كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَ نُبَلِّغُكُمْ بِالشَّرِّ وَ النِّجْمِ فِتْنَةً وَ اَلْبَیِّنَاتُ جَعَلْنَا : هر کس طعم مرگ را می چشد؛ و قطعاً ما شما را با شر و خنجر می آزمایم و بسوی ما بازگردانده می شویم. » یاد شده است.

ہر گاہ پیامبر از سوی خداوند مبعوث می شد، برای اینکه مردم دریابند که وی با خداوند ارتباط دارد و از طرف او مأمور به پیامبری شده است، کارهای خارق العاده ای انجام داد که هیچ کس بدون تأیید و اذن خداوند قادر به انجام آن ها نبود. قرآن کریم این کارهای خارق العاده «آیت» یعنی نشانه و علامت نبوت خوانند.
دقت شود که «معجزه»، اصطلاح اندیشمندان اسلام است، نه قرآن.

قرآن کریم در مورد معجزات حضرت عیسی (ع) می فرماید: «اِنِّیْ قَدْ جِئْتُکُمْ بِآیٰتٍ مِّنْ رَبِّکُمْ اِنِّیْ اَخْلَقْتُ لَکُمْ مِّنَ الطَّیْنِ کَهْفِیَّتَیْ الطَّیْرِ فَاَنْفُخُ فِیْهِ فِیْکُوْنُ طَیْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ. مَن بَاسَ لَهَا مِنْ سَیْرِیْ دَکَّارَکَانَ نَتَرْتُهَا اَمْرًا مِّنْ اَمْرِیْ. مَرَاتَانَ اَزْجِلْ حَیْرًا مِّنْ حَیْرِیْ سَازِمٌ وَدَدَّ اَنْ مِّنْ دَمِّیْ. بِاِذْنِ اللّٰهِ یَسْرِعُ سَیْرُهَا»

اگر قرار باشد همه فقط خواسته ها و تمایلات دنیوی خود را دنبال کنند و تنها منافع خود را در امر فعالیت اجتماعی قرار دهند (دور شدن مردم یک جامعه از توحید)، موجب می شود سستی از حاکمیت خداوند فرمان ها را نباشد، بلکه سخن از حاکمیت طاغوت و دستورهای او است. اینکه افراد هر جامعه خود تأثیرگذارند و جامعه نیز افراد، تأثیر متقابل دارد به رابطه قوی میان توحید فردی و اجتماعی اشاره می کند.

طبق سؤال اندیشه و تحقیق، عوامل زیر زمینه ساز جعل و تحریف احادیث پیامبر اکرم (ص) گردید:

- ۱- منع از نوشتن احادیث پیامبر اکرم (ص) ۲- نیاز حاکمان جور و ستم به توجه رفتارها نامناسب خود و جهت دهنی افکار مردم مطابق با افکار خود و موافق با منافع قدرتمندان.

روزی حضرت علی (ع) خبردار شد فرماندارش در بصره در یک مهمانی شرکت کرده است که فقیران حضور ندارند و غذاها را رفتارند چیده بودند. ناعه اس تند به او نوشت و به کار وی اعتراض کرد و شیوه صحیح زندگی را توضیح داد. به او نوشت: «... من که انانیت هستم، از این جهان به دو جا می کشم، بسنده کرده و از خوراکها

۶۵- گزینیه (۳)؛ (درس ۱۱، دین فردگرایی، صفحه ۱۲۵ و ۱۲۹)

اما حسین (ع) در تبیین قیام خود و بیعت نکردن با زبیر، در خطبه‌اش فرمود: «آیا نمی‌بینید که به حق عمل نمی‌نمود و کسی مانع باطل نمی‌گردد. در این شرایط، مؤمن حق دارد که برای ملاقات خدا آماده شود و علیه باطل قیام کند. من مرتکب در این راه را جز سعادت و زندگی با ظالمین را جز ذلت و خواری نمی‌بینم.» یکی از دلایل مبارزه امامان با حاکمان، این جهت بود که این حاکمان غاصب، قوانین اسلام را زیر پا می‌گذاشتند و به مردم ستم می‌کردند، امامان نیز وظیفه داشتند که براساس «امر به معروف و نهی از منکر» با آنان مقابله کنند و مانع زبر پادشاهان قوانین اسلام شوند و از حقوق مردم دفاع نمایند.

۶۶- گزینیه (۳)؛ (درس ۱۳، دین فردگرایی، صفحه ۱۴۷)

بر اساس آیه و وعده الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیسخرنکم فی الارض کما استخلف الذین من قبلهم و لیسخرنکم لکم و ینزلنکم فی الارض لکم و لکنکم من بعد خوفهم امنا یحیدونکم لا یشرکون شیئا: خداوند به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند، وعده داده است که حتماً آنان را در این سرزمین جانشین [خود] قرار دهد، همان طور که قبل از آنان کسانی را جانشین [خود] قرار داد، و آن دینی را که برای آنان پسندیده است، به سرودن مستقر سازد و بیم و ترسشان را به امنیت مبدل کند. تا ما به پستی و بجزیره‌ها نرسیم، شیعه؟ جانشین برخی مؤمنان

در سرزمین جانشینان قرار دهد، همان طور که قبل از آنان کسانی را جانشین [خود] قرار داد، و آن دینی را که برای آنان پسندیده است، به سرودن مستقر سازد و بیم و ترسشان را به امنیت مبدل کند.

محمد رضا بقا
وقت بود که در قیامت، معاد حسینی در جانی، حضور اتفاق امر افتد یعنی جسم انسان ها از خاک خارج شود.

۶۸- بحرینہ (۱۱): (درس ۶، این روزگار ۱، صفحہ ۶۳)

به ترجمه ایی وقت کنید: «آنگاه که مرگ یکی از آنها فرارسد، می گوید: پروردگارا! مرا بازگردانید، باز که عمل صالح انجام دهم؛ آنچو را در گذشته ترک کرده ام. هرگز! این سخن است که او می گوید و پیش او آن بزرخ و فاصله ای است که تا روزی که برانگیخته میشوند ۲۰

درخواست کافران در عبارت «قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ» مطرح شده است و قطعی نبوده است که آنرا در کلیه ذرات «لَعَلِّي» شاید نهفته است. وقت بود: عبارت «مَخْلُوقَاتِهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا» به کم ارزشی سخن کافران به دلیل وجود بزرخ، پس از آن است.

۶۹- بحرینہ (۱۲): (درس ۱۰، این روزگار ۱، صفحہ ۱۰۹/۱۰۸)

توکل کننده ای که اهل معرفت باشد، می داند که انسان باید در استقامت راهیابی به نیازها و خواسته هایش از ابزار و اسباب بهره جوید؛ زیرا این ابزار و اسباب، بنا بر حکمت الهی قرار داده و بی توجهی به آنها، بی توجهی به حکمت و علم الهی است.

البته توکل در جای درست است که انسان مسئولیت و وظیفه خود را به خوبی انجام دهد، یعنی فکر و اندیشه خود را به کار گیرد، با دیگران مشورت کند، بهترین راه ممکن را انتخاب نماید و با عزم و اراده محکم بر آن سیر کند. مقصود تلاش کردن در این صورت است که می توان به خدا توکل کرد. وقت شود که توکل به معنای سپردن نتیجه کارها به خداست، نه خود کارها. (دلیل رد گزینیه های او ۳).

۷۰- بحرینہ (۱۳): (درس ۱۴، این روزگار ۱، صفحہ ۱۵۴)

برخی از مورخان غربی بر این باورند که می توان ایران باستان را منشأ اصل گسترش حجاب در جهان دانست. در ادیان دیگر و عموم فرهنگ ها، پوشش زنان به صورت یک اصل پسندیده مطرح بوده و نکته قوم و ملی است که زنان آن پوشش مناسبی نداشته باشند. تفاوت ها مبعوط به جغرافیا و محدود آن بوده است.

صدق رسول خدا (ص) در تقسیم بندن، تقوا ان انسان هابود و سرور و کار کن حضرت، (من آیه شریفه بود: «يا أَيُّهَا النَّاسُ
اتَّقُوا اللَّهَ مَا كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ عَلَيْنَا لَحْمٌ مِّنَ السَّمَاءِ لَكُنَّا مِنَ الْخَائِبِينَ
إِنَّا نَحْنُ اللَّهُ حَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَ اللَّهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيُّ»